

6-21-1967

Σταύρος Βουραδίαδη

Ευχαριστίας - Α.Ν. Αλεξγόρου

Το τραγικό γεγονός στην κούραση δυστυχώς ποίησε
(Αιχμή, οργανωμένα ζωόκηφ. φ.γ. Αδελφ. Φεραιών, Πουρα-
κή Βορσία, Βενδίζου 20, Θεσσαλονίκη).

Προς την Αδελφότητα των Φεραιών ξεράσω την εδνη-
σύνη μου. Σιωπασαθείτε, πάντως, με προσοφία και παρηγό-
ρη, στην κούραση και γαστρακή μου προσοφία.

Ήταν κούραση, για μένα, η προσοφία των Φεραιών, να
δώσω κή ευφροσύνη διάγερση και ανασοφία με πορφή εχάρι-
ση.

Η Αδελφότητα των Φεραιών, συνεχίζοντας την κούραση παράδοσης
της και προσοφία, εις νέες παρηγορίες της εις συνήθειες
των κούρων, μέριμνα την ευφροσύνη και ποίηση, σου την ευφρο-
σύνη, με ανασοφία και άρση, εις κούραση προσοφία της.

~~Ευχαριστώ~~ ιδιαίτερα κόν η Πρόεδρο της Αδελφότητος
για κή κούραση σου. Ήταν ευφροσύνη. Είναι ζωό κόν
άνδρην, κόν κούραση ζωόραση με την κούραση και άρση
των κούρων σου. Η ιδιαίτερη άδυναμία μου στα γασ-
τρακή μας θέματα, συνέθεσε με κή ευφροσύνη, να διαγέρω,
για κή ευφροσύνη διάγερση, θέματα ζωό κόν κούραση της κούρασης
γαστρακής.

~~Ευχαριστώ ιδιαίτερα την κούραση γαστρακής~~

Ξεπιδιότι, σοὶ κόν ὠρομαζοῦν ἀρεταρῶν κῆς δωγῆς.
 Ἐάν ὁ ξεπιδιότις ἀδῶς ἐρῆ ἀνασῶφῆς ἐρῆ γυκῆ,
 κῆς ξεπιδίει. Ἐρεὶ ὠροβάφῆς ὁ ἀνασῶφῆς, σοὶ ὅσον
 εἶναι ἔντονος, ὠρομαζεὶ κῆς δῶμας κῆς γυκῆς. Ἀγῆσουρῆ-
 ραι κῆς ἕνας ἔνδουκῆς, μῆς ἡνῆς, σοὶ δωκῶν δῆξοδος. **4**
 Ἐξ ἰσοῶν ὁ ἴδιο ἀποφῶ, δωάρκῆς καὶ ἡ ἰσῆς κῆς γανῆς,
 κῆς ἡ δῆξοδος εἶναι ἡ ὠοῖμας. Μονάκα κῆς ἡσορῶφῆς
 ἡ ἡγῆς μῆς ὠοῖμας γανῆς.

Ἡ ὠοῖμας δῆξοδος, βασιμῆς, ὡς εἰσῶφῆς ἡ ὠροσῶφῆς
 καὶ ἡνῆς. Μῆς ἔνδουκῆς, ἔδῶ, ἡ δῆξοδος, ἡ δῆξοδος
 ὠοῖμας. Ἡ ὠοῖμας, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ γῆς. Ἡ ἀνασῶφῆς
 καὶ ὁ ἴδιος, κῆς ἡνῆς καὶ κῆς ἡνῆς καὶ κῆς ἡνῆς καὶ κῆς ἡνῆς
 ἡνῆς ὠοῖμας. Ἐκῆς, ὡς ἡνῆς ὠροσῶφῆς καὶ ὁ ὠοῖμας καὶ ἡ-
 ἡνῆς καὶ ὡς ὠροσῶφῆς ἡνῆς ὠοῖμας κῆς γυκῆ καὶ ὠοῖμας.

Ἡ ὠοῖμας ἀποφῶς ἡνῆς ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας, ὠροσῶφῆς
 καὶ ὠοῖμας, ἡνῆς ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας
 ὠοῖμας ὠοῖμας. ~~Ἡ ὠοῖμας~~ ὠοῖμας ὠοῖμας
 ὠοῖμας ὠοῖμας οἱ ἡνῆς ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας
 ὠοῖμας ὠοῖμας. Δῆξοδος, ὠοῖμας, ἔδῶ, ἡ ἡγῆς μῆς
 ἡνῆς ὠοῖμας ὠοῖμας. Ὁ ἀνασῶφῆς ἡνῆς ὠοῖμας καὶ
 ὠοῖμας κῆς, ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας, ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας
 καὶ ὠοῖμας ὠοῖμας.

Ἡ δωάρκῆς, ὡς καὶ ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας (ἡνῆς),
 ὠοῖμας ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας καὶ, ὠοῖμας ὠοῖμας, ὠοῖμας. Προ-
 βάφῆς ὠοῖμας οἱ ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας. ~~Ἡ ὠοῖμας~~
~~Ἡ ὠοῖμας~~ ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας,
 ὠοῖμας καὶ ὠοῖμας ἡνῆς καὶ ὠοῖμας ὠοῖμας ὠοῖμας.

Νουοριεύς (Νουοοοιός) και θεαίς γίνονται ένα. Ηγωνία κυρίως
 την γυμνή τους, σοί δοναίται, βασανίζονται, κυριαρχείται από αίσθη-
 μα φόβου. Δύο κέρος, έρχεται ή γύρωθεν. "Αί έρηίου και φόβου
 κεραινοσα την των ααυκαίων μάδαριν, γέει ο Αριστοτέλης,
 την Παιγυκή του, για την τραγωδία.

Η αρχαία, όπως τραγωδία, βρίσκονται οι άψευς εκείνη και τα
 ενομα έργα του Όμηρου, σοί και άλλα έχουν άγχο τις ρίζες
 τους.

Και τα δύο ποιητικά έργα του Όμηρου, Η Ηλιάδα και Οδύσσεια,
 συμπίπτουν σε ορισμένα ποιητικά συμμορφήματα του γαού. Είναι
 οι τραγωδίες, τα εδάφηνα γοίμα άσφατα, τα έα όωοτα ο γαός έμνο-
 σε την ζωή και τα μακροδμήματα ήρών. Ο Αμφιόδομος είναι ένας
 τραγικός, τραγωδιστής και γυράτης, με ποιητική γαντασία. Κόν
 ζναίτη ο Όμηρος, άφρα και ο Αθούκαρκος. Ο Πανσάντας, στην
 περιγραφή της συγραμής παραστάσεως, τοσοδοτεί τον Αμφιόδομο,
 αβόντας την γύρα του και τραγωδιστας, στην μέση νεαρόσφαι-
 των.

Με τα όσα ανέφερα τόδες προμφομένως, ή έα έα τα ένοικητήν
 το έβης γρονός: Το τραγικό στοιχείο, προουτήρχε της αρχαίας
 τραγωδίας και του έμφο του ένοους. Οι τραγωδοί, γαίσοι
 ποιητές και τραγωδιστές, έγαγαν ήρωίμα και δραματικά με-
 ρικαίμα, σοί συνδέονταν με εδμηές μορφές κερώνων. Η
 αρχαία τραγωδία, σαν διάτρο δραματικό, αμοδοίγει άκέρη-
 τη σορεία. Την διαδέχθηκε, κρηότερα, το βυζαντινό δραματικό
 έαμα. Κατά τον τεταίωνα, έομπαύσαν τα γυφίμα "μικέρια, ή
 εδάφηνα", σοί οι εσοδέβεις τους ήσαν ή ζωή και τα ααυ του

Χριστού. Με την Αναγέννηση, γίνεται μεταβολή από το έργο τε-
 βαρικών δράμα, στο υπέρως ασκτικό κοινού. Φυσικά, η τελευ-
 ταια αυτή γκάμ είναι συνάρτηση ενός χώρου της Ανακοφής,
 κατά την περίοδο της Αναγέννησης. Η λειτουργία κα' γραμμά-
 τας θα. Αδελφ, όπως, η ιστορική εξέλιξη του δραματικού δράματος,
 είναι άγρο δέμα. Παράλληλα, ~~το~~ έργο συνέχισε τις αρχαίες
 παραδόσεις του και ειδικότερα, την ποιητική του παράδοση.

Η παράδοση των αρχαίων τραγωδών, εξακολουθούσε ως τότε.
 Η κρίση της δέν είναι άγρο, με το πρώτο γινόμενο, που
 παρατηρείται σε όλη τη διάρκεια της ιστορικής εξέλιξης
 του έθνους μας. Από παραδόσεις διακρίνουν την ποίηση
 του έθνους μας. Η γοητεία παραδόσεις και η δύσπνοια παρα-
 δόσεις, σε όλο τους κομείς του βίου. Οι δύο αυτές παραδό-
 σεις, ώστε ήταν παράλληλες και άγρο ~~στο~~ μακρότερο
 ή μια την άλλη. Έτσι παραδείχεται, οι δέμα του έθνους του
 εθνομικού διαιώνου βρίσκονται σε διαρκή εξέλιξη με τους
 δέμα του ρωμαϊκού διαιώνου, που άσχετοσε το εθνομικό
 δίαιον και του βυζαντινού κράτους, με την αχίρα φύση εξα-
 ρέσεις, κατά τους ρωμαϊκούς αιώνες. Αλλά ως εξελισσόμε-
 να δέμα μας. Το κρατικό κράτος, που άσχετοσε το υπέρως
 παρατηρητικό της αρχαίας τραγωδίας, διακρίνουμε και στη δύ-
 σπνοια ποιητική. /διδάξτε, στον Πόντο, διακρίνουμε με την πιο
 αρχαιότερη ποίηση του. Ο έθνομικός του Πόντου υπήρχε εις
 αρχαίες έθνομικές παραδόσεις επεδόν άκραιβήτες.

Θα' ήδρα, στο υπέρως αδελφ, να δυνάμειω, με ποίηση
 βυζαντινά, το ιστορικό έθνομικό του ρωμαϊκού έθνομικού.

~~Ο Πρωτοβουλιανός~~

Στον χώρο του στόλου υποδοχεται η Αρχαία Κογχίδα. Κοινά ετών
 Βασιλιά της Κογχίδας, Αθήναι, βρήκε ο φίλος γιγδοβενία και η κό-
 ρη του Αθήναι, Μύδεια, Βούβυρα τον Πάσσα και δυ νεροϊα-
 κωνων, έτσι, και έφημινα διατα. Σε όλη τη διάρκεια της βυζαντι-
 νης περιόδου, ο Πάσσα ζωοτοούσε το προαύριο του έφημινατου.
 Η Ανεωπρωσία του Κογχινών, με αρχιτεκτονική της Γρασηφοδουα,
 1204-1246, στέλνει γωκενό όροσφο ~~αυτοβόλο~~ του έφη-
 μινατου. Η κουρμουραία δεν μακέρθηκε να διαταύει την σου-
 ριακή γυχή.

Ας δοίμε λοιπόν την σουριακή παράδοση, στο ειδικότερο
 θέμα του κραμίου σκουκίου, όπως προβάλλει την σουριακή συκωτική
 σοίγα.

Το κραμίο σκουκίο, εάν παρατηρηθούμε γνώρισμα ^{Πορτογαλός}
 σοίγας, θεωρεί να έχη διάφορες συφασίες. Δεν είναι άγνωστο
 το γεγονός, ότι ο σουριακός γαός ονομάζει τα κραμύδια του
 «κραμύδια». Βέβαια, «κραμύδια», ονομάζει όσα τα κραμύδια
 του, και τα ήρωικά και τα αιδυφωτικά και της βενικιάς,
 όσα. Όμως, ο όρος έχη ιστορική συφασία και ~~αυτο~~ έχη έφε-
 ση σχέση με το θέμα μας.

Η σοίγα, με το κραμίο σκουκίο εάν βασικό παρατη-
~~ρητικό~~ ~~ως~~, προμαγει το δέος, την άφρα και την μάδαρη,
 στο μέλος. Ανάλογο με τον πυδο, το κραμίο σοίγια, που δουεί
 εις γυκίς, προσφέρει ένα όραμα και ένα άμυρόαμα τέτοιο, που
 η συνείδηση του άνδρουσιν έδραίνονται, η σκουκίδια του
~~αυτο~~ σκουκίουσιν, διαγορμιά με την άβια και συφασία

φυξίς βουδαίας κρῶθως.

Γιὰ νὰ ἀμεγαλωθῶν, ἀπὸ ἰσθαίρια κτῆς κοινωτικῆς ζωῆς, βουδαία
ἔργα, γιὰ νὰ ἐγροισθῶν οἱ ὠραῖες ἰδέες, ἀπαιτοῦνται πάντα δι-
οῖες ἀνάγκες. Ἐπαινοί, ἐπὶ ἴδου, κούσ ἀγχοῖς. Ἐνδρῶσους
κοῦ γαοῦ, ἢ φανία καὶ οἰοῦ δαίφωνα. Δεῖν ποροῦσαν νὰ χεῖσων
~~καὶ γὰρ~~ καὶ ὄρυθνο γέφυρ, ἢ κρῖχας. Μακρόροι νερο-
οῖα δούσαν, ἔργαίς πορογκέονταν καὶ ὁ γαός, ἢ ὄρυθγ, ἢ
ἔβουε τοῦ καῖο, καὶ γνῶσαν

+ (Πύρα - κρῶθιδι . . .)

Τὸ γέφυρ δὲ ἐβουγρεῖται κρῖχίδες Ἐνδρῶσους. Δεῖν ἐπε-
ραῖνεται ὅπως τὸ ὄρυθ τοῦ χεῖσων, ἢ τὸ βραδὺ μπερτεῖται
καὶ τὸ δακτύλιο ~~ἔβουε~~ ἔβουε, καὶ τὸν ὄρυθμῶσους νὰ καὶ
καὶ οἰα δούσα.

Ἡ ὄρυθμῶσους ~~ἔβουε~~ ὄρυθμῶσους, γιὰ δούσα, τὸν ὄ-
ρυθ. Μὰ εἶναι φηρῆ ἢ δούσα. Ἡ ὄρυθμῶσους καὶ φανία καὶ, ἢ ὄρυθ-
για καὶ, κέσωνε. Ἡ φηρ δούσα κρῖχίδες ὁ ὄρυθμῶσους δαίφωνας.
Ἡ ὄρυθμῶσους ἐπαινοί, ἢ φανία καὶ ὄρυθμῶσους ὄρυθμῶσους
δούσωνε.

Ἡ ὄρυθμῶσους εἶναι φανία καὶ κρῶθιδι, ὄρυθμῶσους
ὄρυθμῶσους, γιὰ νὰ δούσε τὸν ὄρυθ, ἢ τὸν ὄρυθμῶσους
νῶσα. Ἡ ὄρυθμῶσους καὶ ὄρυθμῶσους καὶ ὄρυθμῶσους δαίφωνας,
ἢ καὶ ὄρυθμῶσους καὶ ὄρυθμῶσους, ~~ἢ καὶ ὄρυθμῶσους~~

Ἡ ὄρυθμῶσους, ἢ ὄρυθμῶσους. Ἡ ὄρυθμῶσους τὸ ὄρυθμῶσους,
Ἡ ὄρυθμῶσους ὁ ὄρυθμῶσους καὶ ὄρυθμῶσους ὄρυθμῶσους.

Ἡ ὄρυθμῶσους ὁ ὄρυθμῶσους καὶ καὶ δαίφωνας ὄρυθμῶσους.
Ἡ ὄρυθμῶσους καὶ ὄρυθμῶσους καὶ ὄρυθμῶσους ὄρυθμῶσους

Ἄρα νωδῆ, ἄρα' ἀγαθῆ, ἄρα' νά σάγ κό γῶμα
ἄρα' νά σάγ ναι νά διαβῆ κῆς Ἄρας κό μοῦρι.

Τό σονταῖο:

Μέ χειρόνια κένεον, κῆ' ἀγδόνια μαρομέντεον,
Σάββον νά σάγ κό γουρὸν, κῆ' κερεινῆ σον γάβων
ναι κῆ' δευτέρων τό σουρὸν ἄδᾶ νά εἰρικῶτααι

Ὁ σονταῖος σρωτοφιάστωρα, δέν σάσσειται, δέν σέσσει τοῦ δανδρον
Ἄσος στέγει εἰδῆ κῆ' σρωτοφιάστωρα. "Ἄμαρομέντεονσ.

Και ναι ἄγγο: Σὸ ἄστω κῆς Ἄσωρου, τό κῆ' σῶμα τοῦ
σρωτοφιάστωρα ἐνέκει νάσσει διασῶμα, ἔσωνασαφισβάνια
συνέχεια κῆ' γέλυ κῆ' ἄρα'...

Σέει, σὸ κῆ' σῶμα κῆ' ὁ ἡσῶρ κῆς ~~σρωτοφιάστωρα~~ ^{σῶμα κῆς}...

Ἄρα νωδῆ, ἄρα' ἀγαθῆ, ἄρα' νά σάγ κό γῶμα
ἄρα' νά σάγ ναι νά διαβῆ κῆς Ἄρας κό μοῦρι.

Θέγει νά μαδουτερεῖται κό ναι...

Ἡ ἔστω κῆ', σὸ κῆ' σονταῖο δῆκῶ κῆ' σῶμα, εἶσαι ἀσῶρ-
σῶμα...

Σάββον νά σάγ κό γουρὸν, κῆ' κερεινῆ σον γάβων
ναι κῆ' δευτέρων τό σουρὸν ἄδᾶ νά εἰρικῶτααι

Αἰσῶσσει νά γῆ κῆ' σῶμα κῆ' κῆ' σῶμα κῆ' σῶμα.

Κῆ' σῶμα ἄρα κῆς σῶμα: ἔρχεται κῆ' σῶμα τοῦ σρωτο-
φιάστωρα. Ρῶσαι κῆ' σῶμα κῆς, γῆ κῆ' κῆ' σῶμα κῆ' σῶμα
κῆς ἀνασῶσσει...

Τό δανωγίδι κῆ' σῶμα κῆ' σῶμα κῆ' σῶμα (τό ἡσῶρ κῆς)

Καί σῶμα, σονεχίδουσαι τοῖς διασῶμα κῆ' σῶμα - ναι εἶσαι ἀσῶ
κῆ' σῶμα - κῆ' σῶμα κῆ' σῶμα...

ναι σῶμα νά κῆ' ναι σῶμα νά κῆ' τό δανωγίδι νά κῆ'

Ἡ σῶμα κῆ', κῆ' σῶμα σῶμα, σέσει κῆ' σῶμα κῆ' σῶμα -

νιαιμένα νερά του ποταμού. Το ίδιο θα πάω και η γυναίκα,
αλλά ο πρόωπος της δούλας διαφέρει.

Ο κόντος κρηνογράφος, αναλαμβάνει στην μαχή του, σε
έναν μαύρο ποταμό έωστε το ποταμό του. Υπάρχει επιβασι-
σμός. Μεροσιάγηση, δέχεται να πηγή φαγοποιά του, η τέχνη του.

Δέν ρωτάει την άγραφή του ούτε και διαρωτεύει σε
είσοδο. Εδώ, χωρίς περιεργίες, δέει στην άγραφή του
γυναίκα...

Κόρ' αν βουκάς και παίρες άπο, είναι η' έφόν η μαχή.

Ο μαχίμων, για την διαρκή του δούλα, είναι ζωοκατακό-
τραφή είναι η άρα, αλλά και τραφή η παλάση του διασημοτέ-
ρου γαού. Έτσι, εάν έπος άφαιέται, ο κόντος κρηνογράφος
ενοθεύει στην άγραφή του ανερόγισσα το έωρεάκο μαχί-
μων της. Έχει ~~έχει~~ άγραφή ενείδου της ζωοποιής του
έναντι της ποικιλίας.

Ο, η έωμογροδία και της άρας το ποτό και στην έριχος
το ποτό είναι πορώου το ίδιο. Στην άρχη, η παροπαλαίουσα
γυναίκα, έβα ερά γουρουνιασμένα νερά, παροριέται τους
κρηνογράφους και το ποτό. Άναερα δπως, όταν την πορογο-
γοούν, ότι έχει άδύγρια στην ένεικα και δ' άρδου να
περάουν ελάω άπό τους το ποτό, τότε, παίρει είσω τις
παταρες της και δίνει ελάω για την έερέωσή του, ένω έδα-
φανίεται πάνω στο τη φαία των γουρουνιασμένων υπάτων.

Νά ο έωδος, να η άγνία, το δέος, αλλά και η παλάση,
η γύρω, στο έίγος.

Προκωρούμε τώρα σε μια άλλη εντασία του τραγικού
στοιχείου της ποικιλίας διαφορικής ποικιλίας.

Θά σταθούμε σε ένα ζωοκατόδιο του ποικιλίου γάβου.

Είναι ή ύρα, που ή κόρη αποκριθείσαι το σαρκοκόμο της σάρκα.
Θα σαρκοκόμο διαγα στον φαίνορο, άδρια νύγη. Θα αποκριθείσαι
σώκοις, που την φέμυσα, την άνέδρεγα, την μεταφωσα, για να
την δώκοι, γουκοδι της άνοιλης, ως σαρκοκόμο άδριο. Αίτη είναι
ή διαδυναμία για την ενέκισή της ζωής.

Η καρδιά της κόρης, την ύρα του αποκριθείσαι, σαρκοκόμο
έχει. Γίνεσαι δυο κομμάτια.

+ (Η ύρα - υπάκουου -)

Όσφορο το κόρακο δυο καρδοκόμο έχει.

Είταν ζήγησε ή κόρη και ε'άλλο κομμάτι και σαρκοκόμο

και ο σαρκοκόμο, στην καρδιά της νύγη, κορυφώνεται, όταν
την ε'αποκριθείσαι κόρη ύρα, ή κόρη δεν αποκριθείσαι τον σαρκοκόμο της.
Αν έχει σαρκοκόμο. Είναι νεκρός.

(ή φήρα σαρκοκόμο)

Δυο και κρεί φήρα την σαρκοκόμο, για δεν σαρκοκόμο
ο φαίνο.

Φορίδν άπεν, σαρκοκόμο άπεν με άπεν με σαρκοκόμο

Γιατί; ... Τι σαρκοκόμο; Γιατί δεν βραίη ή νύγη άπεν το
νύγη;

Η ανάμνηση του σαρκοκόμο, που είναι νεκρός, σαρκοκόμο το
φαίνο. Η γνήση της σαρκοκόμο, βήγη τον σαρκοκόμο της. Δια-
κάρων και φήρα και σαρκοκόμο είδηση στον Άδν, ~~σαρκοκόμο~~
~~σαρκοκόμο~~ Προσπαθού τον φαίνο τον σαρκοκόμο της.

Άπεν ως δά ζήγη, δυο τον Άδν ο νεκρός σαρκοκόμο, στον
ζωάνη σαρκοκόμο; Προσπαθού με σαρκοκόμο ο νόμος του σαρκοκόμο,
ο σαρκοκόμο σαρκοκόμο του Άδν. Κάθε νεκρός, σαρκοκόμο να
ε'μακαρικήση τον Άδν, και σαρκοκόμο να νύγη τον σαρκοκόμο.

αφ' αραχτός της
δύχης του γυναικός

αυτοκόσμη δούσανε στην άουρη του χαίροντα.

Ξέρωτε, από την ψυχολογία, το δράμα του Όργια Πέδαντ ή ἀραχτήν του γυναικός. Ήταν άουραγγογώς. Άουραγίβει να παρική απόν Άδγ. Είναι γυράρης, γυρίτης ή γυρίτης, όως τον άουραγγογών στην κάρμαδο. Πιστεύει, όως η τεχνολογία του γύρα δά δαφίον τον βασιγία του Άδγ, δά παραληγού, έτσι ο χαίροντας και, τότε, δά άουρη την γυναικός του έρυσίμυ, γρά να καταγορίσον φωσί από έωάνω νόστο.

Το δράμα του Όργια είναι άουρικό. ~~Αυτοκόσμη~~ έρυσίμυ και άουρη την τεχνολογία της γύρας του ο χαίροντας. ~~Αυτοκόσμη~~ ~~Αυτοκόσμη~~ ~~Αυτοκόσμη~~ Δουέικαι κό ουοεινό και, γράκο από έρυσίμυ και φωίχτες, βασίγειο του Άδγ. Δουέικαι και η εγκύ του χαίροντα και όψογοφί την έρυσίμυ και. Ο νιμής, έρυσίμυ φέ τον νόστο του Άδγ, άαίρνε την άραχτήν του και έεινός γρά τον έωάνω νόστο. Μα, από μια ~~άουραγία~~ του Όργια, η έρυσίμυ καταγορίβει από Άδγ. Δεί έρυσίμυ να την δγ από άουραγγο, όρην γράσον από έωάνω νόστο. Ήταν όρος άουραγγογώς.

Και άαίρνε ο έρυσίμυ Όργιας κό άουρικό, τίπος του, γρά τον έωάνω νόστο. Δερνοκίμωίται φέ το φοίρατο γάδου του άουρικό και άάρα, η έρυσίμυ του είναι, άραγγογώς κρυσίμυ. Μισεί, κίρνε, όρην τίς γυναικός στην άουρη Όργιας άουρικός και τον παρακοσμογών. Τον μόνον κοφίάτια και φωσί φέ την γύρα του, τον ρίχνον στην δάδαα. Όφως, η τεχνολογία γύρα του, άαίρνε και φέσα στην δάδαα, κίρνε από κα κίρνε. Κίρνε ο άουρικός, ~~άουρικός~~ άουρικός στην Προκοκίδα, διακίβει την δάδαα του έρυσίμυ Πόου, γράντε

σου
κα

είς ζωές σου. Και η γήρα του Όργια, το δράμα του, οι ~~εξαιρέσεις~~
μεγαλίες γίνονται βίωμα, από τότε, στην γυμνή των εθνηνοοουσ-
των. Ο νόμος γυράρης, ἀφινίδια, από τότε, εφινώνως την εθνο-
γία της ζωής και αμοδομφοδουρας τον δάνωτο.

Όπως, με τον καιρό, το δράμα του Όργια, παίρνει, στον πόνο,
βαδύτερο και ηγαυότερο νόημα. Ένα νόμισμα φανοκράτου δέ-
νει ανάγκη το δράμα της ζωής των ανθρώπων, σε ένα ως το
μερολητό. Ο νόμος γυράρης παρβαίνει στον Άδου, όχι όπως γὰ καρή
του δρόμου του. Αποσφαιίζει να νικήσει τον δάνωτο, για γὰ πάντα,
για γάρη του ευνόμου, για γοχαριστικό έθνος των ανθρώπων.

Ξεμνή για τον Άδου, ωαδουρας και κραουδίνια, με εθνοφε-
τωδία ~~κωορε~~...

(Λήρα - κραουδίνι, Ουδουρουσγ)

Δέν μπορεί να διαμαρτυρηθεί (σε γήρα του κραουδίνι).

(η γήρα οραφιαία)

Όστε για βραδυά στον Άδου. Ζωή και πόνο ζωή με ως είναι
ωεθγύ ~~εθγέρα~~, ζωής γένε... Αν είναι ~~εθγέρα~~, τότε ~~εθγέρα~~
γ' αβό το γόγο, η ωοίγηση είναι η αναανοή της, καδώς είναι
ο Σεέρης...

Όσο για το κραυμό οραφιαίο στην ονομαστή διημοσική
ωοίγηση, κούδακα δύο γέβια ζωή. Πυγάνει βαδία, ωορβ βαδία,
η ωαράδοσγ του Δίνε ἀράντακη την ζωόδε εθ, για τον εθνοδεφο,
χνάμετα ^{ωοοιασ} στον ~~εθνηνο~~ και στην αρχαία εθνάδα,
αλλά και για ^{ηθ} διάζησης ανέχεια, ωοβ έκαν οι εθνηνοίς κωρα-
δόςωσ στον πόνο είναι μερόγατο της γοαφραγίας της,

σοὺ ἢ ἔρωνα καὶ ἀβιοκοίτης σου, ἀλλὰ τοὺς θεουργοὺς τῆς
πέχνης, ~~καὶ τὸν ἄλλο~~ εἰδικότερα, εἰσιβάλλεται. Ἐὰν
εἶναι τὴν συμβολήν, δακτύ, τῆς θουρατῆς τοῦ ἑαυτοῦ δεξι-
ῆς σου ἡδυσμοφοροῦ βάρους τρυγῶν τῆς πέχνης.
Εὐχαριστῶ

1. - Ποιμαγ είναι, ενδουσιασμός και φανία, σοφία ούτως οί
Μοίρες, εώς ο Πλάτων.

- 1) Ομοιομορφία, Αδελφοσύνη, Πρόεδρος, αδυναμία του
- 2) Π.Α.Α, Άρρασιότητα σε συμπίνα και ετοιμασία
- 3) Περιορισμός, δύο και ένα.
- 4) Εισαγωγή (σοφία, δικαιοσύνη, αγάπη, Πόντος - ετοιμασία (επιπέδου) > ετοιμασία, Φύσις, εδιδασκίωση, Άντιπαράθεση εώς δόξα
- 5) Άρρασια σοφίας. Συμμετοχή στην κοινότητα της ζωής, Άρρασιότητα ετοιμασία Πλάτων - Αιδιότητα, ή δόξα
- 6) Άρρασια σοφίας - Άρρασια - Άρρασιότητα - ή ετοιμασία - ή κοινότητα των κοινότητας ούτως. Αυτο παραδοξία - Πόντος
- 7) Άρρασιότητα. Συμμετοχή ούτως. Αιδιότητα ετοιμασία Άρρασιότητα ή δόξα. εώς ετοιμασία. Άρρασιότητα, Συμμετοχή ούτως
- 8) Ο Άρρασιότητα εώς νύχτας, ή Άρρασιότητα, ετοιμασία νερού εώς ετοιμασία. Άρρασιότητα ετοιμασία
- 9) Άρρασιότητα ετοιμασία ετοιμασία ετοιμασία. Ο ετοιμασία - Νόμος, Άρρασιότητα ή ετοιμασία - ο ετοιμασία ετοιμασία. - Αιδιότητα/ετοιμασία ετοιμασία - ή ετοιμασία ετοιμασία Άρρασιότητα - Άρρασιότητα... ετοιμασία ετοιμασία (ετοιμασία ετοιμασία ετοιμασία) ετοιμασία
- 10) Όσο για το Άρρασιότητα. ή Άρρασιότητα, ετοιμασία ετοιμασία ετοιμασία. ετοιμασία ετοιμασία.